

тешишъ за живице на всецаря Бога. Тебѣ са молимъ и ный, недостой-
 нити твои рабы, и припадамы на пречистыты твои нозѣ, за да вж-
 дешъ за насъ привѣжице, и застѣленіе. Къмъ тебе, невидриваемото
 пристанице на милость-та прихаждамы отъ горчивото на свѣтовныты
 сладострастіа море, за да найдемъ почивка за дѣшиты си. Навсти-
 на ный самы исковали грѣховыты стрѣлы на праведніа гнѣвъ на сы-
 на ти; ты ги угаси въ морето на твоето благотворіе. Исповѣдвамы
 навстина, че: вси оублонишася въ днѣ неключими въша; и вѣсть тво-
 раѣй благостыню, и вѣсть до единачу;“ който да
 ходи по правіа пѣть на Божиты зановѣди. Ты, която си заатиатъ
 свѣщникъ, настави ны като стѣлхъ огненъ въ свѣтованата земя на
 благодать-та. Ный самы сѣхата, и неплодната земя, гдѣто не шине
 дръво есенъ тркнѣ отъ грѣхове, и плевели отъ съблазни; иъ ты, ко-
 то си таинственното нѣве, отъ гдѣто има да изгрѣе мысленното слън-
 це, оджди вѣкве благотверно излѣкѣ на твоиты благодати. за да
 дадемъ плодове достойны за Бога нашего. И ако многото наши грѣ-
 хове ни възвращаватъ дързновеніето при нашиа Владыка Христа;
 ты, която има да го държишъ слабо дѣтенце, помолни мѣ са да их
 извади отъ огненната гевина, и да их сподоби за нещесното си цар-
 ство. Аминъ.

КРАЙ.

